

Ти – вічний біль, Афганістан

Мета: розширити знання учнів про історичні події афганської війни; виховувати повагу і шану до воїнів-інтернаціоналістів, до трагічної сторінки нашої історії; розповісти про односельчан, що служили в Афганістані, віддати данину пам'яті полеглим воїнам-афганцям.

Обладнання: на стіні плакат з написом „Афганістан”, політична карта світу; запалена свічка; звучить фонограма пісні на афганську тематику. На урок – пам'яті запрошені воїни-інтернаціоналісти, гості, старшокласники.

Бібліотекар: Шановні гості, учні, вчителі! Найстрашніше і найбезглуздіше у світі – це війна. Не злічити страшного невимовного горя у тих сім'ях, до яких прилетіла чорна звістка про загибель сина, брата, коханого, чоловіка. Жахлива трагедія, гинуло покоління, народжене у 60-х. Ніколи не повернути тих, хто навіки залишився на війні, для кого вона ніколи не закінчиться. 15 лютого відзначають скорботний День пам'яті воїнів-афганців. Сьогодні ми з вами зібралися тут, щоб вшанувати пам'ять тих, хто поліг на афганській землі, дізнаємось про героїв цієї страшної війни. Молоді люди йшли туди не за орденами і медалями. Вони вірили, що виконують інтернаціональний обов'язок.

Сьогодні на нашій зустрічі присутні:

Тюхтій Сергій Іванович

Вед. 1. Ти – вічний біль, Афганістан,

Ти – наш неспокій.

І не злічить глибоких ран

В борні жорстокій

І не злічить сліз матерів, дружин, дітей –

Не всі вернулися сини із тих ночей...

Вже багато літ, як прийшли назад додому,

Та до цих пір чує душа війни оскому,

Та до цих пір ще стогнуть ночі, ниють рани,

А у снах – «духи» налітають, мов шайтани.

Вед. 2. Сьогодні ми зібралися тут, щоб вшанувати пам'ять тих, хто поліг на афганській землі. Молоді люди йшли туди не за орденами і медалями, свято вірячи, що виконують свій інтернаціональний обов'язок.

2. Відео кліп «Кукушка»

Вед. 1. Афганська війна тривала 10 років. Триває і сьогодні, але, слава Богу, вже без участі наших солдатів. А тоді, йдучи у те пекло, вірили, що несуть визволення пригнобленим та поневоленим, що йдуть не вбивати, а захищати нове життя.

Вед. 2. Стежка все крутіше забирає в небо,

Важчає помітно речовий мішок...

Стати б відпочити, але знаю – треба.

І, стиснувши зуби, йду, за кроком крок.

Там за перевалом, бій клекоче з ночі,

Гинуть наші хлопці... Знаю лиш одне:

Якщо смерть захоче зазирнути в очі -

За спиною друга не знайде мене...

Вед. 1. Відомо нам, навіщо втрати, кров...
Так, ми пройшли не марно крізь спекоту.
Відкиньте словоблудство про любов
І про свою святенницьку турботу,
 Бо ми пізнали вогнедишний плин,
 На вражі дула в гори йшли свідомо,
 Один за всіх – всі, як один!..
 Не всі вернулися додому...

Тривожна юність лине в наші сни,
Прорвуться з болю невігойні рани,
І пам'ять заболить: ми ветерани
Неоголошеної війни...

Вед. 2. Кажуть, що час – найкращі ліки, хоча роки минають, а пам'ять вперто вертає усіх назад, коли наші недолугі керівники взялися наводити лад на чужих територіях, віддавали абсурдні накази .

Вед. 1. 27 грудня 1979 року за рішенням Політбюро ЦК КПРС, очолюваного Леонідом Брежнєвим, війська СРСР увійшли до Афганістану для підтримки прокомуністичного режиму Народно-демократичної партії Афганістану. Спочатку радянські війська розташовувалися гарнізонами у великих містах країни, а згодом поступово втягнулися в бойові дії по всій території Афганістану.

Вед. 2. Вся вулиця на службу проводжала
Улюбленця свого – Василя,
А парубчак потрапив до Афгану.
А там уже не служба. Там війна !
 А там стріляють, звісно ж, із-за рогу.
 А там ані фронтів, ані тилів.
 А там уже покладено, їй-богу,
 Багато наших Василів !
В країні досить виплавлено цинку –
Всім Василям убитим по труні.
Хто зможе дати правильну оцінку
Оцій такій неправильній війні?
 Чи той, хто із найближчої трибуни
 Одягнутий в кольчугу орденів
 Послав на смерть довірливих і юних
 В патріотизмі зрощених синів?
Чи той, хто у районнім виконкомі
Від імені народу засіда
І відмовляє батькові в прийомі,
коли у домі - цинкова біда?
 Нам не прикрити рани орденами
 І квітами жахливої труни,
 Гріхом найтяжчим нависа над нами
 Свинцева тайна «хитрої» війни.

Вед. 1. Нове керівництво СРСР на чолі з Михайлом Горбачовим визнало помилковим рішення попередників, і з кінця 1986 року пішло на поетапне виведення військ з Афганістану. Однак воєнні дії не припинялися.

Вед. 2. Восени 1988 року за наказом з Москви розпочалася операція «Тайфун». Радянська авіація завдала нищівного удару по кишлаках уздовж траси Кабул – Саланг, якою мали виводити війська. 15 лютого 1989 року останній радянський солдат залишив афганську землю.

3. Відео кліп «Мы уходим»

Вед. 1. Через цю безглузду війну пройшли 700 тисяч чоловік. І серед них 30% були українці. Звання Героя Радянського Союзу було присвоєно 72 військовослужбовцям, з них – 12 українцям. 15 тисяч воїнів загинуло у радянсько-афганській війні.

Вед. 2. Вона лишила страшні наслідки для України. Не повернулися додому з війни **3360** воїнів; з них 3280 загинуло, а 80 пропало безвісти чи потрапило в полон.

Вед. 1. Знову цвітуть білим цвітом

Пишно-зелені сади.

Жаль, що краси неземної

Вже не побачать вони,

Смерть їх безжально забрала,

В землі сховала сирій

Голови низько схиляєм

Пам'яті їхній святій.

Вед. 2. Поставте скибку хліба на стакан

І голови схиліть в скорботі вічній,

За тих, кого убив Афганістан,

Чий він душі зранив і скалічив...

Вед. 1. Схилімо ж голови перед світлою пам'яттю тих, хто залишився вічно молодим, вшануємо їх хвилиною мовчання.

4. Метроном відлічує хвилину мовчання

5. Кліп «Памяти погибшим в Афганской войне»

Вед. 2. І невже можна забути оту згорьовану ньеньку, оту ранню сивину, оті виплакані сльози над «цинковими» хлопчиками, яких у Союз привозив «чорний тюльпан». Так називали літак, який щодоби вивозив гроби загиблих до Союзу...

6. «Чорний тюльпан» О.Розенбаум/

Вед. 1. Солдати гинуть. І кожна смерть страшна. А як страшно, коли не хочеться померати у 18-19 років, коли ще тільки починається життя.

Вед. 2. Боляче, коли у мирний час помирають колишні воїни, які пережили страхіття війни. Вижили там, а зараз життя до них немилосердне. І як ми з вами можемо спокійно існувати, коли неспокійно на світі, коли йдуть війни, коли гинуть діти?

Вед. 1. І поки на Землі існують гарячі точки, і поки порушується біблійна заповідь «Не убий», ми не повинні заспокоюватися. Там, де пролилася кров, виростає ненависть. Де виростає ненависть – сіється смерть.

Вед. 2. Нехай поетів родить не війна,
Нехай черпають фарби тільки з миру.
Кохання, барви квітів і весна
Натхненням напувають їхню ліру.

Та світом править, мабуть, сатана,
І викликає гнів, і мутить розум,
І на планеті ще жива війна,
І юне покоління люто косить.
Хтось нові приміряє ордени,
А інший набива в кишені гроші,
І знову мати віщі бачить сни,
І знов - відправа в серці за усопших.

І вчиться необстріляний солдат
Ремеслам різним на війні відразу:
В людину направляти автомат
І одягати в рими свої фрази.

Вед. 1. Воїни-афганці... Ми тепер їх називаємо по-різному: інтернаціоналісти, окупанти. Ми називаємо цю війну помилковою. Понад 70 років тому було покладено край фашизму. Прадіди наші думали, що та війна - остання. Вони не знали, що їхніх онуків також називатимуть ветеранами.

Вед. 2. Хай буде все, що має бути:
І тихі радощі життя,
І слів чужих важке каміння...
Мені не треба співчуття,
Мені потрібне розуміння.

7. Відеофільм «Пам'ять моя»

Бібліотекар: Шановні гості, _____,
просимо вас поділитися своїми спогадами з нами і відповісти на запитання наших учнів.

Давайте ж і ми з вами будемо пам'ятати ветеранів, виявлятимемо до них розуміння. Вони пройшли крізь війну і для них вона триває й досі. У спогадах, снах, у думках. Вони цього заслуговують.